

Βασιλικόν Θέατρον
«Ελληνικὸς Βασιλικὸς Θίασος»

Τὴν 29 Ἰανουαρίου 1902, ἡμέραν Τρίτην, ἐπανέληθη ἡ τριπράκτος κωμῳδία ἡ «Γυναικομαχία» τῶν Scribe καὶ Labroue.

— Τὴν κόμεσαν Δωδεκάβη ἐπιπέδη ἡ Ἀργυροπούλου μετὰ πολλῆς λεπτότητος καὶ χάριτος ἔπαιξε δι' ὄψιν καὶ τέχνην μεγάλην, διαπλάσσασα πολὺ καλὰ τὸν χαρακτῆρα τῆς ὑπερηφάνου ταύτης γυναικός ἢ ἱεροσάνης τῶν θεβκιμῶν καὶ τοῦ προσώπου της ἦτο λαμπρὰ ἢ χαρὰ, ἢ λύπη, ἢ ἀδμονία, ὁ φόβος, ἢ ζηλοτυπία, ὁ ἔρως κτλ., ἐξωγραφίζοντο ζωηρῶς ἐπὶ τοῦ προσώπου της τὸ ἐν κινήσει τοῦ ἄλλου τέλος ἦτο ἡ προσωποποίηση τοῦ πονηροῦ καὶ εὐφροῦς ἄμα τῆς παρατηρούμεν μόνον τὸ εἶπε: νὰ προσκαθῆ ὅσον τῆ εἶναι δυνατόν νὰ καλύπτῃ τὸ ἐλάττωμα τοῦ στόματός της, διότι φαίνεται ὅτι ἔχει πάντοτε κῆνι τι εἰς αὐτὸ. Διὰ τῆς ὑπερόψιας τοῦ χαρακτῆρος τούτου ἡ Ἀργυροπούλου ἀνεδείχθη λαμπρὰ κωμῳδός, ἀπέδειχθη δὲ τρανιότητα διὰ τὴν ἀδικαίαν φροσύνην, ἀναμιγνύοντες αὐτὴν εἰς τὰ δράματα.

— Τὴν Λεωνίαν Βιργοντιᾶ ἐπιπέδη ἡ Λα-

λοῦνη ἔπαιξε μετὰ πολλῆς λεπτότητος καὶ χάριτος ἢ ἱεροσάνης τῶν τε θεβκιμῶν καὶ τοῦ προσώπου της ἦτο τελεία ἀποτύπωμα τῶν πληροῦτων τῆς καρδίας της παθῶν.

— Τὸν Ἑρρίκον Δι Φλαβινί ἐπιπέδη ὁ Φόρστ ἐν τῇ ἐπιτέσει τοῦ μέρους τοῦ ἀπίτουχ'ε, διότι δὲν ἦτο τοῦ χαρακτῆρος του. Ὁ Ἑρρίκος εἶναι τρωπὸς ἱερτῆς καὶ λεπτοκαρμῆνος, πλὴν γενναῖος καὶ ἰσχυρὸς, πρόγραμμα μὴ συμφοροῦντα μὴ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ ἀνίστημα τοῦ Φόρστ.

— Τὸν Γουσταῦον Δι Γρινιὸν ἐπιπέδη ὁ Ταυτόγλου ἔπαιξε μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας.

— Τὸν Βαρῶνον Μονριετ ἐπιπέδη ὁ Ζάννος ἔπαιξε πολὺ καλῶς, δὲν ἤδονθη ὅμως καὶ νὰ ἐπιβλήθῃ εἰς τὸ κοινὸν ὡς σοβαρὸς καὶ πιστὸς ἄνθρωπος, καθὼς καὶ εἰς τὴν Κόμεσαν, διότι ὁ κόσμος ἐπινοήσας νὰ βλίπῃ τὸν Ζάννον εἰς κωμικὰ μέρη πάντοτε καὶ οὐχὶ εἰς σοβαρά. Διὰ τοῦτο φρόνιμον εἶναι τὰ μέρη ταῦτα νὰ δίδονται εἰς τοὺς καταλλήλους ἑθνοποιούς καὶ ν' ἀρίουν τὸν Ζάννον εἰς τὴν θέσιν του διὰ νὰ μὴ γιγῆ τὸ κοινὸν ἄπου δὲν πρέπει νὰ γιγῆ.

— Τὸν ὑπερίστην ἐπιπέδη ὁ Βαρνέδας τὸν ὑπαξιωματικὸν τῶν ἀρχόντων ὁ Ἀργυροπούλος καὶ τοὺς τίτλους στρατιωτικῆς οἱ Λακεδαιμόνης, Ἀγγλικῆς, Βαλέντας, Δελανόδος.

— Ἡ μετῆροστικὴ τῆς «Γυναικομαχίας» ἐγίνετο ὑπὸ τοῦ Χ. Ἀννίου εἰς γλώσσαν... Ζακωνθίαν γλώσσαν πάντα ἀκατέλληλον διὰ τὸ διάτρον. Ἴβου ἐν παραδείγματι τί λέγει ἡ Κόμεσσα Δωδεκάβη πρὸς τὸν Βαρῶνον Μονριετ: «ἦ κ α λ α κ α γ α θ ο σ ὄ ν η σ α κ κ ῶ ρ α» (πρὸξ. α') λέξει διὰ στόμα ἠθοποιοῦ ἀπαγγελομένη εἰς... ὅσους τρεῖς Παρακτικῶν ἀπαντῆται: «ἦ ε ὄ ε ρ γ ἔ τ ρ ἰ ἄ μ ο υ», «πρὸ πολλῶν περὶ σπασίρων χρόνων» κλ. κλ.

— Εἰς τὸ τέλος ἐπέλθη διὰ τρίτην φορὰν ἡ μονόπρακτος κωμῳδία «Ἡ Μυρμηκορολή».

— Τὴν 31 Ἰανουαρίου, ἡμέραν Πέμπτην, ἐπανέληθη ἡ τετράπρακτος κωμῳδία «Ὁ Βασιλευσθαῖος». Περὶ τῆς ἐπιτέσεως τούτου καὶ τῶν ἄλλων παιχθέντων ἔργων εἰς τὸ πρότερον.